

HET RINGEN VAN VOGELS

DEEL 3. DE TERUGMELDINGEN

Als een geringde vogel elders wordt teruggevangen of gevonden en aan het Vogeltrekstation wordt gemeld, heet dat een terugmelding. De tijd en de afstand tussen de ringplaats en de vindplaats kan heel verschillend zijn. Zo was er eens een Tuinfluiter geringd in Zuid-Noorwegen en deze werd precies één dag later teruggevonden op Rottummerooog. Dat is een afstand van hemelsbreed 600 kilometer.

Per jaar krijgt het Vogeltrekstation ongeveer 5000 terugmeldingen binnen. Hierbij komen dan nog eens 1000 buitenlandse ringen. Als er een buitenlandse ringmelding binnen komt, wordt door het Vogeltrekstation het desbetreffende buitenlandse ringstation ingelicht, dat deze gegevens dan weer verwerkt. Jaarlijks worden er in ons land ongeveer 200.000 vogels geringd, waarvan ongeveer 60.000 als nestjong. Een voorbeeld; er werden tot en met 1975 400.000 Spreeuwen geringd. Het aantal terugmeldingen van deze soort was 8.000. Het aantal terugmeldingen dat men nodig heeft voor de verwerking ervan is ongeveer 500. Het terugmeldingspercentage ligt erg laag. Per 100 geringde vogels is dit voor de kleine soorten 0,2 % en voor de grotere soorten 35 %.

Dankzij het ringen van de vogels heeft men al vele bijzondere informatie over de geringde soorten verkregen b.v. de leeftijden die sommige soorten kunnen bereiken. Zo was er een Visdiefje van 25 jaar, een Boerenzwaluw van 16 jaar. We moeten wel bedenken dat maar heel weinig vogels deze extreem hoge leeftijden bereiken, zodat de gemiddelde leeftijden veel lager liggen.

Doordat veel van de vindsters van de geringde vogels de doodsoorzaak erbij vermelden is men ook de meest voorkomende doodsoorzaken te weten gekomen. Dit zijn;

- geschoten
- gevonden in een braakbal
- verkeersslachtoffer
- ergens tegenaan gevlogen (raam, kabel)

Maar ook worden er vreemde en curieuze doodsoorzaken gemeld, zoals een Blauwe reiger die in Artis door een leeuw gepakt werd, en een Koolmees die een keuken invloog, tegen het raam knalde en in een kom met vla verdronk.

Wat te doen met een gevonde, geringde vogel (dit geldt niet voor postduiven en ontsnapte kooivogels)?

Als men zo'n geringde vogel vindt, is het van belang dat verschillende gegevens worden doorgegeven aan het Vogeltrekstation. De volgende gegevens zijn van belang:

- Het ringnummer en adres dat op de ring vermeld staat.
- De vinddatum.
- De vindplaats, zo precies mogelijk.
- De omstandigheden waarin de vogel gevonden werd (ziek, dood, gewond etc.)
- Indien mogelijk ook de soort, het geslacht en de leeftijd van de vogel.

Om fouten met het aflezen van de ring te voorkomen wordt elke vinder verzocht de ring mee te sturen. Dat kan het beste geschieden door de ring plat te slaan en op het meldingspapier vast te plakken. Iedereen die een geringde vogel vindt en dit meldt, krijgt een formulier

thuisgezonden waarop alles van en over de geringde vogel vermeld staat.

Het adres van het vogelringstation is:

Vogeltrekstation Arnhem
Boterhoeksestraat
6666 GA HETEREN

De gegevens voor dit artikeltje werden mij verstrekt door het Vogeltrekstation in Heteren.

Ab Steenvoorden
Vinkenlaan 8
2201 BS NOORDWIJK

-o-o-o-o-o-o-o-

DE BRUINVIS IN DE NEDERLANDSE WATEREN.

Er wordt veel geschreven over de achteruitgang van de Bruinvis in Nederland. Tijdens een symposium over de Bruinvis in de Noord- en Oostzee bleek weer eens hoe weinig wij nog weten over deze kleine, onopvallende en eens zo talrijke walvisachtige. Voor 1950 waren dode Bruinvissen op het strand zo gewoon, dat ze door niemand werden geteld. Slechts Jan Verwey, toen directeur van het NIOZ, verrichtte in de jaren 1931- 1973 regelmatig tellingen vanaf de dijk bij Den Helder. Voor de Tweede Wereldoorlog telde hij er soms 20- 30 op een dag. Uit deze en andere tellingen blijkt dat de Bruinvis twee perioden heeft gekend van sterke achteruitgang: tijdens of kort na de Tweede Wereldoorlog en in het begin van de zestiger jaren. Over de oorzaken van deze achteruitgang is nog slechts weinig bekend, mogelijk spelen vervuiling, overbevissing, verdrinking in netten en versterking door de scheepvaart een rol.

Sinds 1970 zien we een geleidelijke stijging van het aantal meldingen van gestrande Bruinvissen: van gemiddeld zo'n 15 per jaar in het begin van de jaren zeventig tot zo'n 24 thans. Dit kan echter ook voor een deel te maken hebben met de grotere belangstelling voor zeezoogdieren. Op het Rijks Museum voor Natuurlijke Historie te Leiden wordt op zoveel mogelijk binnengebrachte Bruinvissen sectie verricht. Er bestaan plannen om het Bruinvis-onderzoek te intensiveren waarbij er opgerekend wordt dat het Ministerie van landbouw en Visserij financiële steun verleend.

Uit: ARGUS, maart 1987

GEKNIPT GEKNIPT GEKNIPT GEKNIPT GEKNIPT GEKNIPT GEKNIPT GEKNIPT